

การรักษาอุโบสถศีลของยุวพุทธมามกะอาสาสมัครรักษาใจ วัดประชาคมวนาราม
อำเภอศรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ดตามหลักพุทธจริยศาสตร์*

The Preservation of the Uposatha Precepts of the Young Buddhamamaka
Asasriindrarakajai, Wat PrachakhomWanaram, Sri Somdet District,
Roi Et Province According to Buddhist Ethics

พระอภากร กल्याณธมโม(ไชยคำมี)¹, พระใบฎีกา นรินทร์ สีลเตโช²
และสงวน หล้าโพนทัน³

Phra Aphagorn Kalyanathammo(Chaicammee)¹, Phrabidika Narin Silatecho²
and Sanguan Laphontan³

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด^{1,2,3}

Mahamakut Buddhist University Roi Et Campus^{1,2,3}

Email : achaicum@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการรักษาอุโบสถศีลในพระพุทธานุศาสนานเถรวาทและหลักพุทธจริยศาสตร์ 2) เพื่อศึกษาการรักษาอุโบสถศีลของยุวพุทธมามกะอาสาสมัครรักษาใจวัดประชาคมวนาราม และ 3) เพื่อวิเคราะห์การรักษาอุโบสถศีลของยุวพุทธมามกะอาสาสมัครรักษาใจวัดประชาคมวนาราม อำเภอศรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด ตามหลักพุทธจริยศาสตร์ เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพโดยการสัมภาษณ์ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 รูป/คน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีการเชิงพรรณนาวิเคราะห์

ผลการวิจัยพบว่า 1. การรักษาอุโบสถศีลในพระพุทธานุศาสนานเถรวาทและหลักพุทธจริยศาสตร์ พบว่าอุโบสถศีล มีพัฒนาการมาจากคำว่า อุโปสถะ เป็นคำที่มีกำเนิดมาจากพิธีกรรมเนื่องในยัญพิธีที่มีปฏิบัติกันมาในชมพูทวีปตั้งแต่สมัยพระเวทก่อนพุทธกาล พระพุทธเจ้าทรงอนุญาตให้พระภิกษุสวดปาฏิโมกข์ในวันอุโบสถ ส่วนพุทธจริยศาสตร์เป็นการปฏิบัติที่ดีงาม คือ ระดับต้น ระดับกลาง และระดับสูง 2. การรักษาอุโบสถศีลของยุวพุทธมามกะอาสาสมัครรักษาใจวัดประชาคมวนาราม ตามหลักพุทธจริยศาสตร์ พบว่า การรักษาอุโบสถศีลของยุวพุทธมามกะ เป็นการรักษาแบบปกติอุโบสถ เมื่อจัดเข้าในพุทธจริยศาสตร์ การรักษาอุโบสถศีลเป็นสิ่งที่ควรประพฤติปฏิบัติ 3. การวิเคราะห์ผลการรักษาอุโบสถศีลของยุวพุทธมามกะอาสาสมัครรักษาใจ

* Received August 20, 2021; Revised November 29, 2021; Accepted November 30, 2021

วัดประชาคมวนาราม อำเภอศรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ดตามหลักพุทธจริยศาสตร์ พบว่า ผลที่เกิดกับตัวผู้รักษา คือ ผลดีต่อร่างกาย ผลดีต่อจิตใจ ผลโดยรวม จึงส่งผลให้พระพุทธศาสนามีความเจริญและมั่นคงในประเทศนั้นๆ

คำสำคัญ : อุโบสถศีล; ยุวพุทธมามกะอาสาสมัครอินทรรักษาใจ; พุทธจริยศาสตร์

ABSTRACT

The objectives of this research article were 1) to study the preservation of the Uposatha precepts in Theravada Buddhist philosophy and Buddhist ethics, 2) to study the preservation of the Uposatha precepts of the Young Buddhama Asasriindrarakasjai, Wat PrachakhomWanaram and 3) to analyze the preservation of the Uposatha Precepts of the Young Buddhama Asasriindrarakasjai, Wat PrachakhomWanaram, Sri Somdet District, Roi Et Province according to Buddhist ethics. It is a qualitative research by interviewing the sample group consisted of 30 persons. Data analysis was done using an analytical descriptive methods.

The results of research found that : 1. The preservation of the Uposatha precepts in Theravada Buddhism and Buddhist ethics found that the Uposatha precepts developed from the word “Uposatha”, it is a word that originated from the rituals in the ceremonies that have been practiced in the Indian subcontinent since the Vedas before the Buddha's time. The Buddha allowed the monks to recite the Patimokkha on the day of the Uposatha. Whereas, Buddhist ethics is a good practice for beginners, intermediate and advanced levels. 2. The preservation of the Uposatha precepts of the Young Buddhama Asa sriindrarakasjai, Wat Prachakhom Wanaram according to Buddhist ethics, it was found that the preservation of the Uposatha precepts of the Young Buddha. it is a normal ordination treatment, when it is organized into Buddhist ethics, the preservation of the Uposatha precepts is something that should be practiced. 3. Analysis of the results of the preservation of the Uposatha precepts of the Young Buddhama Asasriindhrarakasjai, Wat Prachakhom Wanaram Sri Somdet District, Roi Et Province according to Buddhist ethics, it was found that the effect on the healer

was good for the body, good for the mind, and the overall effect, resulting in the prosperity and stability of Buddhism in that country.

Keywords : Uposatha Precepts; Young Buddhamaṅgala Asasriindrarakasajai; Buddhist Ethics

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

ศีล นอกจากจะมีความหมายถึงการประพฤติทางกาย วาจา แล้วนั้น ศีล ยังเป็นกฎระเบียบแบบแผนของสังคมที่จะทำให้สมาชิกในสังคมอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข ศีลมีความสำคัญต่อความเป็นมนุษย์ของคน คนกับมนุษย์จะมีความเหมือนกันเพียงร่างกายแต่จะแตกต่างกันที่มีศีล คนถ้าไม่มีศีลก็จะไม่แตกต่างจากสัตว์ทั่วไป อาจร้ายกว่าสัตว์ด้วยซ้ำ ศีลจะทำให้คนให้เป็นมนุษย์ได้ เพราะ มนุษย์ แปลว่า ผู้มีจิตใจสูง คนที่ไม่มีศีลเป็นคนจิตใจต่ำจะเป็นมนุษย์ไม่ได้ คนที่จะเป็นมนุษย์ได้จะต้องเป็นคนมีศีลควบคุมกำกับจิตใจตลอดเวลา หลักมนุษยธรรม คือธรรมอันทำให้คนเป็นมนุษย์ ก็คือ “ศีล” นั่นเอง (สำลี รักสุทธี, 2543) ศีลที่เป็นหลักปฏิบัติหรือกฎระเบียบของบุคคลทั่วไปคือศีล 5 และนอกจากศีล 5 ซึ่งเป็นระเบียบปฏิบัติร่วมกันของอุบาสกและอุบาสิกาแล้ว ยังมีศีลอีกประเภทหนึ่งที่ประณีตยิ่งขึ้น คือศีล 8 หรือ “อุโบสถศีล” อุโบสถศีล เป็นศีล สำหรับ 1)ฆราวาสผู้ครองเรือน ซึ่งปรารถนาความสุขอันยอดเยี่ยมในกาลปัจจุบันและอนาคต 2)ผู้สะสมบารมีเพื่อรู้ธรรมเห็นธรรมและบรรลุมรรคผลนิพพาน ซึ่งในคัมภีร์พระพุทธศาสนาได้กล่าวถึงอุโบสถศีลว่าเป็นมหากุศลอันยิ่งใหญ่สามารถกำจัดอุปกิเลส และยังจัดเป็นพรหมจรรย์อย่างหนึ่งในพรหมจรรย์ 10 อย่าง สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ตรัสถึงความสำคัญของการรักษาอุโบสถศีลไว้มากมาย เช่น ในพระพุทธพจน์ที่ว่า “หญิงหรือชายใดเป็นผู้มีศีล เข้าจำอุโบสถอันประกอบด้วยองค์ 8 ประการ เมื่อละโลกนี้ไปแล้วย่อมเข้าถึงสุคติโลกสวรรค์” อนึ่ง อุโบสถศีลนับได้ว่าเป็นความสำคัญต่อผู้รักษาเป็นอย่างยิ่ง ดังพระพุทธพจน์ที่พระพุทธองค์ตรัสกับนางวิสาขาว่า “อุโบสถศีล 8 ที่บุคคลเข้าจำแล้วย่อมมีผลยิ่งใหญ่ มีอานิสงส์มหาศาล มีความรุ่งเรือง มีผลแผ่ไพศาลยิ่ง มีผลมากกว่าสมบัติของพระเจ้าจักรพรรดิ” (อง.อรรถก. (ไทย) 23/43/310-311)

เมื่อเวลาผ่านไปก็เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ศาสนา และวัฒนธรรม เช่น สังคมไทย ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาสังคมไทยได้ผ่านกระบวนการพัฒนาการ หรือการเปลี่ยนแปลงมาแล้ว 3 ยุค คือ ยุคเกษตรกรรม ยุคอุตสาหกรรมและยุคข้อมูลข่าวสาร ที่ให้ความสำคัญกับเทคโนโลยีต่างๆที่ช่วยอำนวยความสะดวกแก่ชีวิตได้อย่างมากมายเหนือสิ่งอื่นใดทำให้ชีวิตและสังคมรูปแบบใหม่ที่เรียกว่า สังคมยุคโลกาภิวัตน์ ซึ่งหมายถึงโลกที่มีเชื่อมโยงถึงกันหมด ทำให้การเปิดรับกระแสความคิดและวัฒนธรรมที่แตกต่างไปจากสังคมในอดีต ชีวิตและสังคมในปัจจุบันจึงเปิดรับเอากระแสวัฒนธรรมต่างๆ เข้ามาอย่างไม่หยุดยั้งก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่างๆ อย่างรวดเร็ว เช่น ด้านวัตถุ หรือเทคโนโลยี ด้านจิตใจ แนวคิด

ความเชื่อ พฤติกรรมของบุคคลในสังคม โดยเฉพาะในกลุ่มเยาวชนและคนหนุ่มสาวรุ่นใหม่ (บางส่วน) ที่เป็น ผู้รับวัฒนธรรมแบบยุคสมัยโลกาภิวัตน์ เน้นอิสระเสรีและสิทธิหน้าที่ของบุคคลเป็นสำคัญ แต่ให้ความสำคัญต่อจารีตประเพณีวัฒนธรรมน้อยลง ที่เห็นปรากฏชัดได้แก่ การแสดงออกถึงความรัก การมีเพศสัมพันธ์ และการสมรส เป็นต้น”(จรรยาพร ธรณินทร์, 2552)

ด้วยสถานการณ์ปัจจุบันเยาวชนส่วนใหญ่ของชาติ ห่างเหินจากศีลธรรมในพระพุทธศาสนาไม่รู้ซึ่งถึงคุณของพระพุทธเจ้า พระธรรม และพระสงฆ์ ไม่เข้าใจหลักธรรมคำสอนที่แท้จริงของพระพุทธเจ้า เป็นเหตุให้มีพฤติกรรมลุ่มหลงในทางวัตถุมากจนเกินไป ทำให้หลงลืมรากเหง้าของตนเอง หลงลืมวัฒนธรรมอันดีงามของประเทศไทย ซึ่งมีพระพุทธศาสนาเป็นบ่อเกิดของวัฒนธรรมอันดีงาม ที่เป็นวิถีชีวิตแบบไทยๆ ทำให้ไม่มีหลักยึดเหนี่ยวใจที่มั่นคง กระแสวัตถุนิยมที่รุนแรงในสังคมไทยปัจจุบันเป็นสาเหตุใหญ่ให้เยาวชนของชาติหันไปพึ่งพาสิ่งเสพติดให้โทษต่างๆ เช่น เสพยาบ้า ติดเกม ไม่รักษานวลสงวนตัวตามวิถีของหญิงไทย รับเอาวัฒนธรรมของต่างชาติซึ่งไม่เหมาะสมกับวิถีชีวิตแบบไทยๆ มีความเห็นผิดขาดวิจาร์ณญาณ สมาธิสั้น สับสน ไม่กตัญญูกตเวทีก การตัดสินใจไม่ค่อยถูกต้อง เป็นเหตุทำให้ตัวเอง และผู้ปกครองเดือดร้อน ครอบครัวขาดความสุขความอบอุ่น ส่งผลเสียถึงประเทศชาติเป็นอย่างมาก ด้วยเล็งเห็นปัญหาดังกล่าวมานี้ ดังนั้น จึงเป็นการเร่งด่วนที่สุดเพื่อเป็นการแก้ปัญหาให้ตรงจุดและได้ผลมากที่สุด หลวงปู่ทองอินทร์ กตปุญโญ จึงจัดทำโครงการยุวพุทธมามกะอาสาสมัครรักษารักษาใจ เพื่อฝึกกาย ฝึกใจของตนเอง ด้วยการรักษากุโบสถศีล หรือ ศีล 8 ในทุกๆวันพระ ตามแบบอย่างกรรมฐานตามแนวทางหรือปฏิปทาของหลวงปู่มั่น ภูริทัตโต หลวงปู่ศรี มหาวิโร โดยมีหลวงปู่ทองอินทร์ กตปุญโญ เจ้าอาวาสวัดประชาคมวนารามเป็นหัวหน้าโครงการและแนะนำอบรมสั่งสอน(พระครูปลัดทองอินทร์ กตปุญโญ, 2562)

จากความสำคัญและปัญหาที่กล่าวมานี้จึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะทำการวิจัยการปฏิบัติ ตามหลักอุโบสถศีลของยุวพุทธมามกะอาสาสมัครรักษารักษาใจ วัดประชาคมวนาราม (ป่ากุง) อำเภอศรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด เพื่อศึกษารูปแบบการจัดทำโครงการ วิธีการปฏิบัติ และผลที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติ

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 2.1 เพื่อศึกษาการรักษากุโบสถศีลในพระพุทธศาสนาเถรวาทและหลักหลักพุทธจริยศาสตร์
- 2.2 เพื่อศึกษาการรักษากุโบสถศีลของยุวพุทธมามกะอาสาสมัครรักษารักษาใจวัดประชาคมวนาราม
- 2.3 เพื่อวิเคราะห์ผลการรักษากุโบสถศีลของยุวพุทธมามกะอาสาสมัครรักษารักษาใจวัดประชาคมวนาราม อำเภอศรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด ตามหลักพุทธจริยศาสตร์

3. ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

- 3.1 ทำให้ทราบหลักอุโบสถศีลในพุทธศาสนาเถรวาท

3.2 ทำให้รู้ประวัติความเป็นมาและแนวคิดการปฏิบัติอุโบสถศีลของวัดประชาคมวนาราม

3.3 ทำให้ได้องค์ความรู้ใหม่จากการปฏิบัติตามหลักอุโบสถศีลของยุวพุทธมามกะอาสาสมัครอินทราภิบาล วัดประชาคมวนาราม(ป่ากุง) อำเภอสรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด

4. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยมีลำดับขั้นตอนการวิจัย ดังนี้

4.1 ผู้วิจัยมุ่งเน้นศึกษารวบรวมข้อมูลเรื่องอุโบสถศีลในพระพุทธศาสนา และการปฏิบัติตามหลักอุโบสถศีลของยุวพุทธมามกะอาสาสมัครอินทราภิบาล วัดประชาคมวนาราม(ป่ากุง) อำเภอสรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด ที่มีปรากฏอยู่ โดยใช้คัมภีร์พระไตรปิฎก อรรถกถา ฎีกา อนุฎีกา ปกรณ์วิเสส เอกสารและงานวิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาหรือประเด็นที่ต้องการทราบ

4.2 ศึกษาและรวบรวมข้อมูลจาก ตำรา เอกสาร วรรณกรรม งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติตามหลักอุโบสถศีลของยุวพุทธมามกะอาสาสมัครอินทราภิบาล วัดประชาคมวนาราม(ป่ากุง) อำเภอสรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด โดยการสัมภาษณ์ประชากรกลุ่มเป้าหมายด้วยวิธีเลือกแบบเจาะจง(Purposive Sampling) โดยกำหนดเลือกเอาผู้มีความเกี่ยวข้องและมีความรู้เกี่ยวกับศีลอุโบสถ และผู้ที่เกี่ยวข้องการปฏิบัติตามหลักอุโบสถศีลของยุวพุทธมามกะ อาสาสมัครอินทราภิบาล วัดประชาคมวนาราม (ป่ากุง) อำเภอสรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด ซึ่งจำแนกออกเป็นดังนี้ คือ (1)พระสงฆ์ จำนวน 5 รูป (2)แม่ชี 3 ท่าน (3)ครูพี่เลี้ยง 5 คน (4)ผู้นำหมู่บ้านศรีสมเด็จ หมู่ที่ 11 5 คน (5)เยาวชนผู้ปฏิบัติอุโบสถศีล 10 คน (6)กรรมการโครงการ 5 คน รวมเป็น 31 รูป/คน

4.3 นำข้อมูลเกี่ยวกับการวิเคราะห์หรืออธิบายเรื่องอุโบสถศีลและการปฏิบัติตามหลักอุโบสถศีลของยุวพุทธมามกะ อาสาสมัครอินทราภิบาล วัดประชาคมวนาราม(ป่ากุง) อำเภอสรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด ของนักปราชญ์ในพุทธศาสนาวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้ และนำเสนอผลการศึกษาในรูปแบบพรรณนาวิเคราะห์

5. ผลการวิจัย

5.1 การรักษาศีลอุโบสถศีลในพระพุทธศาสนาเถรวาทและหลักหลักพุทธจริยศาสตร์ผลการศึกษาพบว่า อุโบสถศีล หมายถึง ศีลที่รักษาเป็นอุโบสถหรือศีลที่รักษาในวันอุโบสถ ได้แก่ ศีล 8 ที่อุบาสกอุบาสิกาสมาทานรักษา เป็นการจำศีลในวันพระ ระเบียบทางกาย ทางวาจา ข้อปฏิบัติฝึกหัดกายและวาจาให้ยิ่งขึ้นไป คือ ศีล 8 ทั้งอาชีวะ ศีลมีอาชีวะเป็นคำรบ 8 หลักความประพฤติรวมทั้งอาชีวะที่บริสุทธิ์เป็นอาทิพรหมจรรย์ คือ เป็นหลักความประพฤติเบื้องต้น เป็นการกำจัดทำลายเอาอุปกิเลส 16 ทำให้อุปกิเลส 16 ที่เราร้อนเบาบางหมดสิ้นไป

อุโบสถศีล มีพัฒนาการมาจาก คำว่า อุปวสธะ เป็นคำที่มีกำเนิดมาจากพิธีกรรมเนื่องในยุทธิที่ มีปฏิบัติกันมาในชมพูทวีป (อินเดีย) ตั้งแต่สมัยพระเวท เป็นเวลาก่อนพุทธกาล เป็นธรรมดาของหมู่ชนที่อยู่ร่วมกันในครั้งโบราณย่อมจะกำหนดวันและพิธีกรรมสำหรับชุมนุมปฏิบัติร่วมกันขึ้นเพื่อแสดงถึงความ เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน โดยกำหนดชุมนุมร่วมกันปีละ 1 วัน และเดือนละ 2 วัน คือ ในวัน เปารณมาส ได้แก่ วันเพ็ญพระจันทร์เต็มดวง และในวันทรศ(ทรศ) ได้แก่วันแรกเห็นพระจันทร์ คือวันขึ้น 1 ค่ำ ของเดือนใหม่ ในคัมภีร์พระพุทธศาสนา การเข้าจำอุโบสถศีลมิได้มีแต่เฉพาะในพระพุทธศาสนาเท่านั้น แต่มีเกิดขึ้นมาก่อนสมัยพุทธกาล การรักษาอุโบสถศีลในสมัยก่อนพุทธกาลนั้นเป็นไปในบุคคล 3 จำพวก คือ พระโพธิสัตว์ พระเจ้าจรรกพรต อุบาสก อุบาสิกา วันอุโบสถนั้น เรียกกันโดยสามัญว่า วันพระ ซึ่งโดยปกติถือว่าเป็นวันสำคัญในพระศาสนา เช่น ศาสนาคริสต์ มีวันสปาโต ฝรั่งเศสผู้รู้บาลีจึงมักแปลวันพระหรือวันอุโบสถว่า ของศาสนาคริสต์ มีความหมายว่า วันหนึ่งใน 7 วัน ที่ถือเป็นวันพักผ่อนจากการทำงาน ในประเทศไทยจนถึงทุกวันนี้ กำหนดไว้ 4 วัน เรียกว่า วันพระ เดือนหนึ่งมี 4 วันคือ วันขึ้น 8 ค่ำ ขึ้น 15 ค่ำ แรม 8 ค่ำ แรม 15 ค่ำ หรือ แรม 14 ค่ำ

การรักษาอุโบสถศีล แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ 1)การรักษาอุโบสถศีลตามวันอุโบสถ 2)การรักษาอุโบสถศีลตามความประพฤติของผู้รักษา การรักษาอุโบสถศีล นอกจากมีอานิสงส์เช่นเดียวกับศีล 5 และมีระดับที่สูงกว่าแล้ว ยังมีอานิสงส์ในด้านสังคมและเศรษฐกิจเพิ่ม คือ 1)เป็นการคุมกำเนิดโดยธรรมชาติ 2)เป็นการลดช่องว่างระหว่างชนชั้น ไม่ให้มีการแข่งขันระดับประดารา่างกาย อันเป็นการโอ้อวดความฟุ้งเพื่อใส่กัน 3)ทำให้จิตใจสงบในเบื้องต้น แล้วเกิดความเมตตากรุณาต่อกัน 4)เมื่อใจสงบ ย่อมสามารถเข้าถึงธรรมชั้นสูงขึ้นไปได้ง่าย นอกจากนี้อานิสงส์ของการรักษาอุโบสถศีลยังได้ประโยชน์สุข 3 ประการ คือ 1)ทิฐฐิมิกัดถประโยชน์ 2)สัมปรายิกัดถประโยชน์ และ 3) ปรมัตถประโยชน์

การรักษาอุโบสถศีลตามหลักพุทธจริยศาสตร์นี้ มีอยู่มากมาย บุคคลทุกประเภททั้งพระราชา มหากษัตริย์ เศรษฐี มหาเศรษฐี บุคคลทั่วไป คนจนเข็ญใจ รวมถึงเหล่าเทพเทวดาผู้ที่นับถือพระพุทธศาสนา พุทธจริยศาสตร์(Buddhist ethics) เป็นการศึกษาาระบบพุทธจริยธรรม ดังนั้น พุทธจริยศาสตร์จึงเป็น หลักเกณฑ์ทางจริยธรรม ซึ่งท่านผู้รู้มีพระพุทธเจ้าเป็นต้น ได้ทรงวางรากฐานเอาไว้ เพื่อเป็นมาตรฐานแห่งความประพฤติของมนุษย์ ตั้งแต่พื้นฐานเบื้องต้น ท่ามกลางและในระดับสูง เพื่อให้มนุษย์ดำเนินชีวิตอันดีงามตามอุดมคติเท่าที่มนุษย์จะขึ้นให้ถึงได้ ให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์มีสติปัญญา มีความสุขอันสมบูรณ์ที่สุด

5.2 การรักษาอุโบสถศีลของยุพุทธมามกะอาสาศรีอินทรรักษาใจวัดประชาคมวนาราม ผลการศึกษาพบว่า วัดประชาคมวนารามเดิมที่ ชื่อวัดป่ากรุง ที่เป็นวัดร้างที่เก่าแก่ ตั้งอยู่ที่บ้านศรีสมเด็จ ตำบล ศรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด มีมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2313 ต่อมาใน พ.ศ. 2496 หลวงปู่ศรี มหาวีโรและชาวบ้านผู้มีจิตศรัทธา ได้ร่วมแรงร่วมใจกันก่อสร้างวัดป่ากรุงเก่า หลังจากสร้างวัดขึ้นมา ก็มีเจริญรุ่งเรืองมาเป็นลำดับ และหลวงปู่ศรี มหาวีโร ก็ได้เป็นเจ้าอาวาสรูปแรก

หลวงปู่ศรี มหาวิโร มีชื่อเดิมว่า ศรี ปักกะสีนัง เกิดเมื่อวันที่ 3 พฤษภาคม 2460 ที่บ้านขามป้อม อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ โยมบิดาชื่อ นายอ่อนสี ปักกะสีนัง โยมมารดาชื่อ นางทุมจ้อย ปักกะสีนัง การศึกษาท่านจบชั้นประถมศึกษาที่ 4 ที่โรงเรียนวัดบ้านขามป้อม และไปจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่โรงเรียนประถมศึกษาประจำอำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ จากนั้นบิดามารดาจึงส่งท่านไปเรียนต่อที่โรงเรียนมัธยมประจำจังหวัดสุรินทร์ (ปัจจุบันคือ โรงเรียนสารคามพิทยาคม) จบชั้นมัธยมปีที่ 3 เมื่อ พ.ศ. 2480 จากนั้นในปี พ.ศ. 2481 ได้สมัครสอบบรรจุเป็นข้าราชการครู และได้บรรจุเป็นครูในปี 2481 นั้นเองในปี พ.ศ. 2488 ท่านได้ขอลาราชการเพื่อบวชให้มารดาตามที่ท่านได้รับปากไว้ ท่านได้บวชที่วัดราษฎร์รังสรรค์ บ้านป่ายาง ตำบลขอนแก่น อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด โดยมี พระโพธิญาณมุนี (คำ โพธิญาณ) เจ้าคณะจังหวัดร้อยเอ็ด ธรรมยุต เป็นพระอุปัชฌาย์ พระครูศิริธรรมธาดา เจ้าคณะอำเภอเมืองร้อยเอ็ด เป็นพระกรรมวาจาจารย์ และพระสมุห์พันธ์ เป็นอนุสาวนาจารย์ หลวงปู่ศรี มหาวิโร ได้ละสังขารลงใน วันที่ 16 สิงหาคม พ.ศ. 2554 ที่วัดประชาคมวนาราม รวมสิริอายุ 94 ปี 3 เดือน 14 วัน 65 พรรษาหลังจากหลวงปู่ศรี มหาวิโร ได้ละสังขารไปแล้ว พระครูปลัดทองอินทร์ กตปุญโญ ได้สืบทอดหลักปฏิบัติของหลวงปู่ศรี มหาวิโร ต่อมานอกจากสั่งสอนกรรมฐาน สายพุทโธแก่ พระลูกวัดแลพระในวัดสาขาต่างๆ ญาติโยมผู้สนใจแล้ว หลวงปู่ทองอินทร์ กตปุญโญ ยังได้นำหลักประพฤติปฏิบัติกรรมฐานสายพุทโธไปสั่งสอนนักเรียนนักศึกษาทั่วๆ ไปในจังหวัดร้อยเอ็ด จังหวัดใกล้เคียง รวมถึงนักเรียนนักศึกษาทั่วประเทศที่มีความสนใจด้วย โดยจัดทำโครงการรักษาอุโบสถศีลของ ยุวพุทธมามกะอาสาสมัครรักษาใจ วัดประชาคมวนาราม เพื่อให้ นักเรียนนักศึกษา เขามารักษาอุโบสถศีลหรือ 8 รวมถึงภาคปฏิบัติกรรมฐานสายพุทโธด้วย โดยให้นักเรียนนักศึกษามารักษาอุโบสถศีลที่วัดประชาคมวนาราม ในวันพระ เดือนละ 4 วัน ถ้าวันพระไหนไม่ตรงกับวันหยุดราชการหรือวันหยุดเสาร์ และอาทิตย์ นักเรียนนักศึกษา ก็สามารถมาเข้ารักษาอุโบสถศีลชดเชยในวันเสาร์หรือวันอาทิตย์ หรือวันหยุดอื่นๆที่สามารถมาเข้ารักษาอุโบสถและปฏิบัติกรรมฐานได้

การรักษาอุโบสถศีลตามหลักพุทธจริยศาสตร์ระดับต้น ของยุวพุทธมามกะอาสาสมัครรักษาใจวัดประชาคมวนาราม ในช่วงเช้าตั้งแต่ 06.00 น. ไปถึงประมาณ 09.30 น. เป็นการปฏิบัติเพื่อรักษากาย วาจา และใจ เพื่อเตรียมจิตใจให้พร้อมที่จะปฏิบัติธรรมขั้นสูงขึ้นไป เป็นการปฏิบัติตามหลักพุทธจริยศาสตร์ระดับต้น คือ เบญจศีล เบญจธรรม และหลักทศ 6

การรักษาอุโบสถศีลตามหลักพุทธจริยศาสตร์ระดับกลางของยุวพุทธมามกะอาสาสมัครรักษาใจ วัดประชาคมวนารามคือการรักษาศีล 8 ซึ่งเป็นผลทำให้การกระทำทางกาย วาจา ใจ เป็นกุศล คือ ไม่ฆ่าสัตว์ ไม่ลักทรัพย์ ไม่ประพฤติผิดในกาม ไม่พูดโกหก ไม่พูดส่อเสียด ไม่พูดคำหยาบ ไม่พูดเพ้อเจ้อ ไม่โลภอยากได้ของผู้อื่น ไม่พยาบาทปองร้ายผู้อื่น และเห็นชอบตามคลองธรรม

การปฏิบัติตามหลักพุทธจริยศาสตร์ระดับสูงของยุวพุทธมามกะศรีอินทราภิชาใจ วัดประชาคม-
วนาราม นั้น ใน 1 วัน 1 คืน เป็นการปฏิบัติตามหลักอริยมรรคมีองค์ 8 เริ่มตั้งแต่การมีสัมมาทิฐิ เห็นว่า
การรักษาอุโบสถศีลเป็นสิ่งที่ดีที่ถูกต้อง ตนในฐานะพุทธบริษัทควรประพฤติปฏิบัติตามพระโพธิสัตว์และ
พระอรหันต์ทั้งหลายประพฤติปฏิบัติมา จากนั้นมีการทำบุญตักบาตร ทำสมาธิ เดินจงกรม เลี้ยงชีวิตโดย
อาศัยผู้อื่นตามแนวทางการปฏิบัติของนักบวชในพระพุทธศาสนา จึงได้ชื่อว่ายุวพุทธมามกะศรีอินทราภิชาใจ
ของวัดประชาคมวนารามได้ดำเนินชีวิตต้องประเสริฐตามหลักอริยมรรคมีองค์ 8 ที่เป็นพุทธจริยศาสตร์
ระดับสูงของพุทธปรัชญาเถรวาท

5.3 วิเคราะห์การผลรักษาอุโบสถศีลของยุวพุทธมามกะอาสาสมัครอินทราภิชาใจวัดประชาคม-
วนาราม อำเภอศรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด ตามหลักพุทธจริยศาสตร์ การวิเคราะห์ผลการรักษาอุโบสถศีล
ของยุวพุทธมามกะอาสาสมัครอินทราภิชาใจของวัดประชาคมวนารามในครั้งนี้ผู้วิจัยไป แบ่งประเด็นในการ
วิเคราะห์ออกเป็น 3 ด้าน คือ 1)ด้านปัจเจกชน หรือ ผลที่เกิดกับตัวผู้รักษาอุโบสถศีลเอง 2)ด้านชุมชน
ด้านสังคม ด้านประเทศชาติ และ 3)ความมั่นคงของพุทธศาสนา ผลการวิเคราะห์พบว่า

ด้านที่ 1 คือ ด้านปัจเจกชน หรือ ตัวผู้ปฏิบัติอุโบสถศีล ผลที่ได้รับคือผู้ปฏิบัติมีความประพฤติ
ที่ดีขึ้น เช่นมีระเบียบวินัย มีความอดทน มีความขยันขันแข็งมากขึ้น ซึ่งเป็นผลมาจากการรักษาอุโบสถศีล
และการปฏิบัติกรรมฐานทั้งเดินจงกรมและนั่งสมาธิ ตามแบบอย่างของวัดประชาคมวนาราม อธิบายว่า
เมื่อยุวพุทธมามกะอาสาสมัครอินทราภิชาใจได้เข้ามาประพฤติปฏิบัติอุโบสถศีลทุกวันอุโบสถหรือวันเสาร์-
วันอาทิตย์ เมื่อเข้ามาสู่กระบวนการปฏิบัติที่เป็นระบบระเบียบ ทั้งภาคทฤษฎีและการลงมือปฏิบัติจริง
เมื่อปฏิบัติบ่อยๆ หลักการปฏิบัติทั้งหลายนี้ยุวพุทธมามกะอาสาสมัครอินทราภิชาใจจึงเกิดความเคยชินและ
หลักปฏิบัติทั้งหลายก็เข้าไปอยู่ในจิตใจจึงกลายเป็นหลักประพฤติปฏิบัติในชีวิตประจำวันไป ส่งผลให้
การศึกษาเล่าเรียนประสบผลสำเร็จ เช่น บางคนก็สอบติดได้เรียนในที่ดีๆ เช่น สอบติดพยาบาล หรือ สอบ
ชิงทุนเพื่อเรียนในมหาลัยดีๆได้ เป็นต้น

ด้านที่ 2 คือ ด้านชุมชนสังคม ประเทศชาติ ผลของการรักษาอุโบสถศีลของยุวพุทธมามกะ
อาสาสมัครอินทราภิชาใจของวัดประชาคมวนารามที่มีต่อชุมชน สังคม และประเทศชาตินั้นเป็นผลพวกที่สืบ
ต่อมาจากผลที่เกิดกับตัวบุคคลหรือปัจเจก เมื่อตัวบุคคลเป็นคนดีแล้ว ย่อมส่งผลต่อชุมชนหรือสังคม เริ่ม
จาก ชุมชนและสังคมเล็กๆ อย่างครอบครัว เมื่อบุตรไปฝึกไปอยู่รักษาอุโบสถศีล และนำสิ่งเหล่านั้นกลับมา
ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน กลายเป็นเด็กที่มีระเบียบวินัย วามอนสอนง่าย ตั้งใจศึกษาเล่าเรียนไม่เที่ยว
เตร่เหมือนวัยรุ่นอื่นๆ ไป ผู้เป็นมารดาบิดาย่อมเป็นสุขใจส่งผลให้ครอบครัวอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุขไปด้วย
เมื่อครอบครัวแต่ละครอบครัวสงบสุขย่อมส่งผลไปสู่สังคมที่ใหญ่ขึ้นไป เช่นหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด
และประเทศชาติ เกิดความร่มเย็นสงบสุข ที่กล่าวเช่นนี้ เพราะเมื่อปัจเจกชนแต่ละคนมีศีลมีธรรมประจำใจ ไม่
เบียดเบียนทำร้ายกัน ไม่คิดร้ายไม่ปองร้ายกัน อยู่ร่วมด้วยความรักความเมตตา ไม่ทุจริตคดโกง มีระเบียบ

วินัยในตนเอง ขยันขันแข็งประกอบอาชีพเลี้ยงชีวิตอย่างสุจริต ตามมีตามได้ เมื่อจิตใจของมนุษย์เจริญด้วยศีลด้วยธรรมแล้ว ความเจริญทางด้านเศรษฐกิจก็จะตามมา เพราะทั้งผู้นำ ผู้บริหารในระดับต่างๆ ตั้งแต่ระดับท้องถิ่นจนถึงระดับประเทศ ทั้งพ่อค้า แม่ขาย เจ้ากิจการต่าง ไม่เอาเปรียบไม่คดโกงคู่ค้า หรือลูกค้า ในทุกระดับ นักธุรกิจจากประเทศต่างๆ ย่อมอยากมาลงทุนอยากทำการค้ากับประเทศไทยเรา

ด้านที่ 3 คือ ด้านความมั่นคงของพุทธศาสนา พุทธศาสนาอุโบสถศีล เป็นคำสอนในทางพุทธศาสนาของอุบาสกอุบาสิกาผู้มีจิตใจเข้มแข็งทางธรรมมากขึ้น คือ มากกว่าอุบาสกอุบาสิกาธรรมดาที่รักษาศีล 5 ในการดำเนินชีวิตประจำวัน อุโบสถศีลเป็นศีลที่มีความพิเศษคือ มีเวลาในการรักษา คือรักษาในวันพระ เดือนละ 4 วัน ดังได้กล่าวแล้วนั้น กับคำถามที่ว่า เมื่อยุวพุทธมามกะอาสาสมัครรักษารักษาใจ ของวัดประชาคมวนาราม รักษาอุโบสถศีลศีล จะส่งผลต่อความมั่นคงของพุทธศาสนาอย่างไรหรือไม่ ตอบว่าเป็นผลดีต่อความมั่นคงของพุทธศาสนาแน่นอนเพราะ ดังที่ได้กล่าวแล้วว่าอุโบสถศีลเป็นศีลของอุบาสกอุบาสิกาผู้ที่มีความเข้มแข็งทางธรรมมากขึ้นแล้วจึงมีความมั่นคงต่อพุทธศาสนามากขึ้น เมื่อมาเข้าอยู่รักษาอุโบสถศีลทุกวันพระแล้วย่อมเข้าใจและปฏิบัติได้อย่างถูกต้องถูกต้องถูกต้องจากการรักษาอุโบสถศีลแล้วยุวพุทธมามกะอาสาสมัครรักษารักษาใจยังได้ฝึกกรรมฐานสายหลวงปู่มั่น ภูริทัตโต หลวงปู่ศรี มหาวิโร ด้วยจึงทำให้ได้ฝึกทั้งกาย ใจ และปัญญา เมื่อการฝึกอย่างเป็นระบบและย่อมส่งผลให้ เป็นผู้ที่มีสมาธิปฏิญาณถูกต้องตามธรรมนองคลองธรรม ความเชื่อความศรัทธาในพุทธศาสนาย่อมมั่นคงในจิตใจของยุวพุทธมามกะอาสาสมัครรักษารักษาใจและชุมชน สังคม และประเทศไทยแน่นอน ดังนางสาวเขมิกา ชินศิลาเกษ ได้กล่าวว่า การรักษาอุโบสถศีลนั้นเกิดผลดีความมั่นคงของพุทธศาสนา เพราะว่าเป็นการนำเอาหลักธรรมคำสอนในพุทธศาสนาไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน จะทำให้เราดำเนินได้ดีได้ถูกต้องมากกว่าการผิดพลาด เริ่มต้นจากตัวเราก่อน ตัวเราดี ครอบครัวดี ชุมชน สังคม และประเทศชาติดี พุทธศาสนาย่อมมั่นคงในประเทศไทยไปนานเท่านั้น

สรุปการรักษาอุโบสถศีลนั้นเกิดผลดีความมั่นคงของชาวพุทธเพราะว่าเป็นการนำเอาหลักธรรมคำสอนในพุทธศาสนาไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน จะทำให้เราดำเนินชีวิตได้ดีมากกว่าการผิดพลาด เริ่มต้นจากตัวเราก่อน ตัวเราดี ครอบครัวดี ชุมชน สังคม และประเทศชาติดี สนับสนุนให้ประชาชนมาอยู่วัดรักษาอุโบสถศีล นั่งสมาธิ เดินจงกรม ปฏิบัติกรรมฐาน พัฒนาจิตใจให้มีสติในการกระทำ ถ้าทุกหมู่บ้านทุกตำบล ทุกอำเภอ ทุกจังหวัดในประเทศไทยรักษาอุโบสถศีลกันมากๆ พุทธศาสนาย่อมมั่นคงเมื่อคนมีศีลมีธรรมประจำใจยึดมั่นต่อพระรัตนตรัย พระพุทธศาสนาจะมั่นคงในสังคมโลก และเกิดสันติสุข

6. อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องวิเคราะห์การรักษาอุโบสถศีลของยุวพุทธมามกะอาสาสมัครอินทรรักษาใจวัดประชาคมวนารามอำเภอศรีสมเด็จจังหวัดร้อยเอ็ดตามหลักพุทธจริยศาสตร์ผู้วิจัยพบประเด็นที่จะนำมาอภิปรายผล 3 ประเด็น คือ 1)การรักษาอุโบสถศีลในพระพุทธศาสนาเถรวาทและหลักหลักพุทธจริยศาสตร์ 2)การรักษาอุโบสถศีลของยุวพุทธมามกะอาสาสมัครอินทรรักษาใจวัดประชาคมวนาราม และ 3)วิเคราะห์การผลรักษาอุโบสถศีลของยุวพุทธมามกะอาสาสมัครอินทรรักษาใจวัดประชาคมวนาราม อำเภอศรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด ตามหลักพุทธจริยศาสตร์

ด้านที่ 1 คือ ผลที่เกิดด้านปัจเจกชน หรือ ตัวผู้ปฏิบัติโบสถศีล การปฏิบัติอุโบสถศีลของยุวพุทธมามกะอาสาสมัครอินทรรักษาใจ วัดประชาคมวนาราม เป็นการรักษาอุโบสถศีลแบบปกติอุโบสถ คืออุโบสถที่รักษาตามปกติวันหนึ่งกับคืนหนึ่ง วันที่กำหนดให้เป็นวันรักษาปกติอุโบสถนั้น กำหนดเอาวันพระ ช้างขึ้น ช้างแรม คือวัน 8 ค่ำ 14 ค่ำ และ 15 ค่ำ (วิ.ม. (ไทย) 4/147-148/377-379) ผลที่ได้รับคือผู้ปฏิบัติมีความประพฤติที่ดีขึ้น เช่นมีระเบียบวินัย มีความอดทน มีความขยันขันแข็งมากขึ้น ซึ่งเป็นผลมาจากการรักษาอุโบสถศีลและการปฏิบัติกรรมฐานทั้งเดินจงกรมและนั่งสมาธิ ตามแบบอย่างของวัดประชาคมวนาราม อธิบายว่า เมื่อยุวพุทธมามกะอาสาสมัครอินทรรักษาใจได้เข้ามาประพฤติปฏิบัติอุโบสถศีลทุกวันอุโบสถหรือวันเสาร์-วันอาทิตย์ เมื่อเข้ามาสู่กระบวนการปฏิบัติที่เป็นระบบระเบียบ ทั้งภาคทฤษฎีและการลงมือปฏิบัติจริง เมื่อปฏิบัติบ่อยๆ หลักการปฏิบัติทั้งหลายนี้ยุวพุทธมามกะอาสาสมัครอินทรรักษาใจจึงเกิดความเคยชินและหลักปฏิบัติทั้งหลายก็เข้าไปอยู่ในจิตใจจึงกลายเป็นหลักประพฤติปฏิบัติในชีวิตประจำวันไป ส่งผลให้การศึกษาเล่าเรียนประสบผลสำเร็จ เช่น บางคนก็สอบติดได้เรียนในที่ดีๆ เช่น สอบติดพยาบาล หรือ สอบชิงทุนเพื่อเรียนในมหาลัยได้ เป็นต้นประเด็นนี้ นางสาวศิริบุรณ์ กวีมูล ได้กล่าวว่า การรักษาอุโบสถศีลเป็นสิ่งที่ดีมาก เป็นการฝึกจิตใจ เป็นการขัดเกลาจิตใจให้คิดดี พูดดี ทำดี และการได้ฝึกกรรมฐาน เป็นการฝึกสมาธิทำให้มีสติในการอ่านหนังสือ ในการเรียน และการดำเนินชีวิต หลังจากเข้าโครงการยุวพุทธมามกะอาสาสมัครอินทรรักษาใจแล้ว ถึงเวลาต้องสอบเข้ามหาลัย ทำให้เครียดและกดดันอย่างมาก ก็ได้ใช้สติและสมาธิที่ได้ฝึกมานี้แหละทำให้ผ่านพ้นไปได้ด้วยดี ดิฉันสอบติดคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ศิริบุรณ์ กวีมูล, 2564) นายอานนท์ กล้าหาญ เป็นยุวพุทธมามกะอาสาสมัครอินทรรักษาใจ ที่มาจากอำเภอโพหนอง จังหวัดร้อยเอ็ด นายอานนท์ กล้าหาญ ได้กล่าวเช่นเดียวกับ นางสาวศิริบุรณ์ กวีมูล ว่าการรักษาอุโบสถศีล เป็นสิ่งที่ดีมาก เป็นการฝึกจิตใจ เป็นการขัดเกลาจิตใจให้คิดดี พูดดี ทำดี และการได้ฝึกกรรมฐาน เป็นการฝึกสมาธิทำให้มีสติในการอ่านหนังสือ ในการเรียน และการดำเนินชีวิต หลังจากเข้าโครงการยุวพุทธมามกะอาสาสมัครอินทรรักษาใจแล้วสิ่งที่เขาตั้งใจมากคือ เขาได้รับคัดเลือกให้เข้ารับพระราชทานรางวัล นักเรียนนักศึกษาพระราชทาน ประจำปีการศึกษา 2563 ทำให้

กตตันมากและก็ได้รับพระราชทานรางวัลนั้นในที่สุดทำให้กระผมดีใจมากที่สุดที่ได้ รวมทั้งครอบครัวของกระผมก็ดีใจที่กระผมทำสำเร็จ (ศิริบุรณ์ กวีมูล, 2564)

ด้านที่ 2 คือ ด้านชุมชนสังคม ประเทศชาติ ผลของการรักษาอุโบสถศีลของยุวพุทธมามกะอาสาสมัครอินทรรักษาใจของวัดประชาคมวนารามที่มีต่อชุมชน สังคม และประเทศชาตินั้นเป็นผลพวงที่สืบต่อมาจากผลที่เกิดกับตัวบุคคลหรือปัจเจก เมื่อตัวบุคคลเป็นคนดีแล้ว ย่อมส่งผลต่อชุมชนหรือสังคม เริ่มจาก ชุมชนและสังคมเล็กๆ อย่างครอบครัว เมื่อบุตรไปฝึกไปอยู่รักษาอุโบสถศีล และนำสิ่งเหล่านั้นกลับมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน กลายเป็นเด็กที่มีระเบียบวินัย วานอนนอนง่าย ตั้งใจศึกษาเล่าเรียนไม่เที่ยวเตร่เหมือนวัยรุ่นทั่วไป ผู้เป็นมารดาบิดาย่อมเป็นสุขใจ ส่งผลให้ครอบครัวอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุขไปด้วยนางบุษบา กวีมูล มารดาของนางสาวศิริบุรณ์กวีมูล ยุวพุทธมามกะอาสาสมัครอินทรรักษาใจ ได้กล่าวถึงเรื่องนี้ว่า ข้าพเจ้ามีความภูมิใจมากที่บุตรสาวได้เข้าร่วมรักษาอุโบสถศีลและปฏิบัติตามกรรมฐานและได้พึงธรรมจากหลวงปู่ทองอินทร์ กตปุญโญ ซึ่งหลวงปู่เน้นว่า ถ้าจะรักษาศีลรักษาธรรมให้ได้ต้องรักษาใจตนเองให้ได้ ซึ่งบางครั้งดิฉันก็ได้ตามไปทำบุญและฟังธรรมกับลูกสาวด้วยทำให้ได้ข้อคิดและคติธรรมนำมาประพฤติปฏิบัติในการดำเนินชีวิตประจำวันที่ดีทั้งในการทำงานและในครอบครัวด้วย (บุษบา กวีมูล, 2564) เมื่อครอบครัวแต่ละครอบครัวสงบสุขย่อมส่งผลไปสู่สังคมที่ใหญ่ขึ้นไป เช่นหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด และประเทศชาติ เกิดความร่มเย็นสงบสุข ที่กล่าวเช่นนี้ เพราะเมื่อปัจเจกชนแต่ละคนมีศีลมีธรรมประจำใจ ไม่เบียดเบียนทำร้ายกัน ไม่คิดร้ายไม่ปองร้ายกัน อยู่ร่วมด้วยความรักความเมตตา ไม่ทุจริตคตโกง มีระเบียบวินัยในตนเอง ขยันขันแข็งประกอบอาชีพเลี้ยงชีวิตอย่างสุจริต ตามมีตามได้ เมื่อจิตใจของมนุษย์เจริญด้วยศีลด้วยธรรมแล้ว ความเจริญทางด้านเศรษฐกิจก็จะตามมา เพราะทั้งผู้นำ ผู้บริหารในระดับต่างๆ ตั้งแต่ระดับท้องถิ่นจนถึงระดับประเทศ ทั้งพ่อค้า แม่ขาย เจ้ากิจการต่าง ไม่เอาเปรียบไม่คตโกงคู่ค้า หรือลูกค้าในทุกระดับ นักธุรกิจจากประเทศต่างๆย่อมอยากมาลงทุนอยากทำการค้ากับประเทศไทยเรา

ด้านที่ 3 คือ ด้านความมั่นคงของพุทธศาสนา พุทธศาสนา อุโบสถศีล เป็นคำสอนในทางพุทธศาสนาของอุบาสกอุบาสิกาผู้มีจิตใจเข้มแข็งทางธรรมมากขึ้น คือ มากกว่าอุบาสกอุบาสิกาธรรมดาที่รักษาศีล 5 ในการดำเนินชีวิตประจำวัน อุโบสถศีลเป็นศีลที่มีความพิเศษคือ มีเวลาในการรักษา คือรักษาในวันพระเดือนละ 4 วัน ดังได้กล่าวแล้วนั้น กับคำถามที่ว่า เมื่อยุวพุทธมามกะอาสาสมัครอินทรรักษาใจของวัดประชาคมวนาราม รักษาอุโบสถศีลศีล จะส่งผลต่อความมั่นคงของพุทธศาสนาอย่างไรหรือไม่ ตอบว่าเป็นผลดีต่อความมั่นคงของพุทธศาสนาแน่นอนเพราะ ดังที่ได้กล่าวแล้วว่าอุโบสถศีลเป็นศีลของอุบาสกอุบาสิกาผู้ที่มีความเข้มแข็งทางธรรมมากขึ้นแล้วจึงมีความมั่นคงต่อพุทธศาสนามากขึ้น ในประเด็นนี้พระมหาธนพัฒน์ ฐิตสาโร กล่าวไว้ในงานวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์ผลการรักษาศีลของชาวบ้านโนนเมืองที่มีต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตว่า ในหมู่บ้านใดหรือเมืองใดมีผู้รักษาอุโบสถศีลย่อมทำให้หมู่บ้านนั้นเมืองนั้นอยู่

รมเย็นเป็นสุข ไม่มีการเอาวัดเอาเปรียบกัน ไม่แก่งแย่งชิงดีกันกันและกัน เพราะอุโบสถศีลเป็นไปเพื่อทำให้หลุดพ้นจากกิเลสทั้งปวง (พระมหาธนพัฒน์ ฐิตสาโร, 2555)

เมื่อมาเข้าอยู่รักษาอุโบสถศีลทุกวันพระแล้วย่อมเข้าใจและปฏิบัติได้อย่างถูกต้องถูกต้องกฎวินัยนอกจากการรักษาอุโบสถศีลแล้วยุวพุทธมามกะอาสาสมัครอินทรรักษาใจยังได้ฝึกกรรมฐานสายหลวงปู่มั่น ภูริทัตโต หลวงปู่ศรี มหาวิโร ด้วยจึงทำให้ได้ฝึกทั้งกาย ใจ และปัญญา เมื่อการฝึกอย่างเป็นระบบและย่อมส่งผลให้เป็นผู้มีสัมมาทิฐิเห็นถูกต้องตามธรรมนองคลองธรรม ความเชื่อความศรัทธาในพุทธศาสนาย่อมมั่นคงในจิตใจของยุวพุทธมามกะอาสาสมัครอินทรรักษาใจและชุมชน สังคม และประเทศไทยแน่นอน ดังนางสาว เขมิกา ชินศิลาเกษ ได้กล่าวว่า การรักษาอุโบสถศีลนั้นเกิดผลดีความมั่นคงของพุทธศาสนา เพราะว่าเป็นการนำเอาหลักธรรมคำสอนในพุทธศาสนาไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน จะทำให้เราดำเนินได้ดีได้ถูกต้องมากกว่าการผิดพลาด เริ่มต้นจากตัวเราก่อน ตัวเราดี ครอบครัวดี ชุมชน สังคม และประเทศชาติดี พุทธศาสนาย่อมมั่นคงในประเทศไทยไปนานเท่านั้นนายสุรสิทธิ์ แดงดี ยุวพุทธมามกะอาสาสมัครอินทรรักษาใจ วัดประชาคมวนารามกล่าวว่า การที่ผมได้เข้าโครงการและมารักษาอุโบสถศีลนี้ทำให้ผมมีจิตใจเข้มแข็งขึ้น อายุในการทำมาค้าขาย ทั้งที่เมื่อก่อนที่จะมารักษาอุโบสถศีลนี้การพูดจาด้วยคำหยาบคาย ต่ำพ้อต่ำแม่คนอื่น รังแกสัตว์ หรือชกต่อยกันเป็นเรื่องที่กระทำลงไปแล้วถือว่าเป็นเรื่องปกติธรรมดา แต่เดี๋ยวนี้มันไม่ใช่ เป็นเรื่องที่น่ารังเกียจของคนในสังคม ทำให้ตนเองโดนตำ พ้อแม่ก็โดนคนอื่นว่าทำไมไม่สั่งสอนลูกบ้าง เป็นเรื่องที่น่าละอายจริงๆ หากมีคนรักษาอุโบสถศีลกันมากๆ พุทธศาสนาจะอยู่คู่กับสังคมไทยสังคมโลกไปชั่วลูกชั่วหลานแน่นอนครับ

7. ข้อเสนอแนะ

7.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

7.1.1 ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องควรมีนำผลการวิจัยไปกำหนดเป็นนโยบายในการปฏิบัติตามหลักอุโบสถศีลของยุวพุทธมามกะอาสาสมัครอินทรรักษาใจ วัดประชาคมวนาราม (ป่ากุง) อำเภอศรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด

7.2 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปฏิบัติ

7.2.1 การรักษาศีลเป็นสิ่งที่ดี เป็นทางเลือกหนึ่งที่จะทำให้สังคมสงบสุข ดังที่เราได้เห็นกันถึงปัญหาในสังคมปัจจุบันที่เสื่อมโทรม มีแต่ความวุ่นวาย เพราะคนขาดศีลธรรม สังคมโลกในยุคปัจจุบันนี้มุ่งเน้นไปที่การพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันสมัยยิ่งขึ้นไป เพื่อนำเทคโนโลยีเหล่านั้นมามารับใช้มาให้ความสะดวกมนุษย์ เป็นการตอบสนองกิเลสที่มีอยู่ในจิตใจของมนุษย์ มนุษย์สมัยนี้ไม่สนใจที่จะพัฒนาจิตใจตนเองให้หลุดพ้นจากการบงการของกิเลสตัณหาเลย ทำให้จิตใจนั้นเหินห่างจากศีลธรรมมากขึ้นทุกวัน การพัฒนามนุษย์ที่เหมาะสมที่สุดและทำให้เกิดความสมดุลคืนให้โลกให้สังคมคือ การพัฒนาทั้งด้านวัตถุ

และจิตใจไปพร้อมกัน การรักษาศีล จึงเป็นทางเลือกในอันดับต้นๆในการพัฒนาจิตใจมนุษย์ไม่ว่าจะเป็นศีล 5 หรือ ศีล 8 หรืออุโบสถศีล ดังที่วัดประชาคมวนาราม ได้ส่งเสริมให้เยาวชนรักษาศีลอุโบสถศีลอยู่ในปัจจุบันนี้ ผู้วิจัยเห็นว่าเป็นโครงการที่ดี ที่น่าส่งเสริมให้มีการนำรูปแบบการรักษาอุโบสถศีลของวัดประชาคมวนาราม เป็นแนวทางเพื่อปลูกฝังให้เยาวชนของประเทศได้ศึกษาและปฏิบัติตามหลักธรรมคำสอนของ พระพุทธศาสนาอย่างถูกต้องและได้รับผลของการปฏิบัติจริงๆ ทั้งนี้ยังเป็นการรักษาพุทธศาสนาให้อยู่คู่กับ สังคมไทยและสังคมโลกตลอดไป

7.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

7.3.1 ควรมีการศึกษาวิเคราะห์ผลของการรักษาอุโบสถศีลของเยาวชน

7.3.2 ควรมีการศึกษาการศึกษาวิเคราะห์วินัยของคฤหัสถ์ในสังคาลกสูตร

8. บรรณานุกรม

เขมิกา ชินศิลาเกษ. (ครุอาสาโครงการยุวพุทธมามกะอาสาสมัครรักษาใจ วัดประชาคมวนาราม).

ผู้ให้สัมภาษณ์. 26 มิถุนายน 2564. ณ วัดประชาคมวนาราม ตำบลศรีสมเด็จ อำเภอสรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด.

จรวยพร ธรณินทร์. (2552). **12 ไม่เด็ด สูตรสำเร็จข้าราชการ**. กรุงเทพฯ : อินสปายร์.

บุษบา กวีมูล. (ยุวพุทธมามกะอาสาสมัครรักษาใจ วัดประชาคมวนาราม). ผู้ให้สัมภาษณ์.

26 มิถุนายน 2564. ณ วัดประชาคมวนาราม ตำบลศรีสมเด็จ อำเภอสรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด.

พระครูปลัดทองอินทร์ กตปุญโญ. (2562). **โครงการส่งเสริมยุวพุทธมามกะอาสาสมัครรักษาใจ**.

มหาสารคาม : เฟสท์คอมพิวเตอร์.

พระมหาธนพัฒน์ฐิตสาโร. (2555). **การศึกษาวิเคราะห์ผลการรักษาอุโบสถศีลของชาวบ้านโนนเมือง**

ที่มีต่อคุณภาพชีวิต. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. (2539). **พระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราช**

วิทยาลัย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

ศิริบุรณ์ กวีมูล. (ยุวพุทธมามกะอาสาสมัครรักษาใจ วัดประชาคมวนาราม). ผู้ให้สัมภาษณ์.

26 มิถุนายน 2564 . ณ วัดประชาคมวนาราม ตำบลศรีสมเด็จ อำเภอสรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด.

สำลี รักสุทธี. (2543). **ศีล สุดยอดวินัยของศาสนาพุทธ**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์พัฒนศึกษา.

อานนท์ กล้าหาญ. (ยุวพุทธมามกะอาสาสมัครรักษาใจ วัดประชาคมวนาราม). ผู้ให้สัมภาษณ์.

26 มิถุนายน 2564. ณ วัดประชาคมวนาราม ตำบลศรีสมเด็จ อำเภอสรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด.